

บทคัดย่อ

- ชื่อเรื่อง : การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาโปรแกรมเมเบิลคอนโทรลเลอร์ เรื่อง Sensor Data sheet ของนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่ 1 โดยใช้กระบวนการเรียนการสอนในรูปแบบการศึกษาเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพ (TVET)
- ชื่อผู้วิจัย : นายธนเศรษฐ์ สุขสว่าง
- ปี พ.ศ. : 2563

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ

1. ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาโปรแกรมเมเบิลคอนโทรลเลอร์ เรื่อง Sensor Data Sheet ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่ 1 ที่สอนโดยใช้กระบวนการเรียนการสอนในรูปแบบการศึกษาเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพ (TVET)

2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบก่อนเรียนกับหลังเรียนวิชาโปรแกรมเมเบิลคอนโทรลเลอร์ เรื่อง Sensor Data Sheet ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่ 1 ที่สอนโดยใช้กระบวนการเรียนการสอนในรูปแบบการศึกษาเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพ (TVET)

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในงานวิจัยได้แก่ นักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาโปรแกรมเมเบิลคอนโทรลเลอร์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่ 1 แผนกวิชาเมคคาทรอนิกส์ ประจำภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 26 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ เอกสารประกอบการสอนวิชาโปรแกรมเมเบิลคอนโทรลเลอร์ เรื่อง Sensor Data Sheet และใบงาน

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และวิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยการทดสอบค่า t

ผลการวิจัย

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาโปรแกรมเมเบิลคอนโทรลเลอร์ เรื่อง Sensor Data Sheet ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่ 1 ที่สอนโดยใช้กระบวนการเรียนการสอนในรูปแบบการศึกษาเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพ (TVET) พบว่าผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ย 6.19 ($S = 1.02$) คิดเป็นร้อยละ 61.9 ส่วนผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบหลังเรียนมีค่าเฉลี่ย 7.38 ($S = 0.50$) คิดเป็นร้อยละ 73.8

2. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบก่อนเรียนหลังเรียนวิชาโปรแกรมเมเบิลคอนโทรลเลอร์ เรื่อง Sensor Data Sheet ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่ 1 ที่สอนโดยใช้กระบวนการเรียนการสอนในรูปแบบการศึกษาเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพ (TVET) พบว่าผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

บทคัดย่อ

ในการวิจัยครั้งนี้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้นักเรียนแผนกวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ ระดับชั้น ปวช.1/1 จำนวน 5 คน ที่ไม่สามารถตรวจเช็คมอเตอร์ไฟฟ้ากระแสตรง ให้สามารถตรวจเช็คมอเตอร์ไฟฟ้ากระแสตรงได้และผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้ และเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาหุ่นยนต์เบื้องต้น ของนักเรียนแผนกวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ ชั้น ปวช.1/1 จำนวน 5 คน ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563 ให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้น เพื่อนำผลที่ได้ไปปรับปรุงในการเรียนการสอนในครั้งต่อไป

ผลการวิจัย จากการวิจัยพบว่า การนำวิธีการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน สามารถที่จะเพิ่มทักษะในการเรียนรู้ของผู้เรียนได้อย่างเห็นได้ชัดเจน ผู้เรียนสามารถที่จะ วัดตรวจเช็คอุปกรณ์ มีทักษะที่ดีขึ้น และส่งผลทำให้การเรียนการสอนในรายวิชาหุ่นยนต์เบื้องต้น เป็นไปด้วยความราบรื่น เป็นไปอย่างที่คุณสอนตั้งใจไว้

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการพัฒนาการเรียนรู้ เรื่องสมุทรวนทั่วไปใน วิชาการบัญชีเบื้องต้น โดยใช้ชุดฝึกปฏิบัติ ของนักเรียนระดับชั้น ปวช. 1 แผนกวิชาการบัญชี มี วัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการบัญชีเบื้องต้น ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีที่ 1 ระหว่างระหว่างใช้ชุดฝึกปฏิบัติกับเรียนวิธีปกติ

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1 แผนก วิชาการบัญชี ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาการบัญชีเบื้องต้น ประจำภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 10 คน สุ่มแบบเฉพาะเจาะจงนักเรียนที่ไม่สามารถลงบันทึกบัญชีได้

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) การทดสอบความแตกต่างด้วยค่าที (t-test)

ผลการวิจัย พบว่า

1.ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการบัญชีเบื้องต้น ของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตร วิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1 แผนกวิชาการบัญชี โดยใช้โดยใช้ชุดฝึกปฏิบัติ พบว่า นักศึกษาจำนวน 10 คน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น โดยนักศึกษาทุกคนจะมีคะแนนเพิ่มขึ้น (ค่า t-test = 15.92) ค่า P-VALUE = 0.00 แสดงให้เห็นว่า คะแนนสอบหลังเรียนและคะแนนสอบก่อนเรียน มีความแตกต่าง กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

2.นักศึกษาจำนวน 10 คน ได้คะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนเป็น 7.1 คะแนน(ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐานเท่ากับ 1.13) และคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเป็น 16.3 คะแนน (ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.17) แสดงให้เห็นว่า การจัดการเรียนการสอน โดยใช้ชุดฝึกปฏิบัติ ทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

3.การเรียนโดยใช้ชุดฝึกปฏิบัติ ทำให้นักเรียนทุกคนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น กว่า การเรียนตามปกติ ค่าเฉลี่ยคะแนนเพิ่มขึ้นถึง 8.8 คะแนน แสดงว่าชุดฝึกปฏิบัติทำให้นักศึกษามีความ เข้าใจในเนื้อหามากขึ้น

บทคัดย่อ

ชื่อเรื่อง : การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชางานเครื่องมือกลเบื้องต้น เรื่องการแก้ปัญหาการขาดทักษะการอ่านแบบและใบงานไม่ออก ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ(ปวช.) ชั้นปีที่ 2 ที่สอนโดยใช้รูปแบบการสอนแบบร่วมแรงร่วมใจด้วยวิธี TAI (Team Assisted Individualization)

ชื่อผู้วิจัย : นายปรีชา ปานกลาง

ปี พ.ศ. : 2563

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาเครื่องมือกลเบื้องต้น เรื่องการแก้ปัญหาการขาดทักษะในการอ่านแบบและใบงานไม่ออกของนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)ชั้นปีที่ 2 แผนกช่างอิเล็กทรอนิกส์ ที่สอนโดยใช้ชิ้นงานจำลอง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในงานวิจัยได้แก่นักเรียน นักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 แผนกช่างอิเล็กทรอนิกส์ วิทยาลัยเทคนิคพิมาย จำนวน 10 คน ที่ได้จากการสุ่มแบบง่าย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ รูปแบบการสอนแบบร่วมแรงร่วมใจ ด้วยวิธี TAI (Team Assisted Individualization) เป็นการสอนโดยให้นักเรียนได้ลงมือทำกิจกรรมในการเรียนได้ด้วยตนเอง และส่งเสริมความร่วมมือภายในกลุ่ม มีการแลกเปลี่ยนประสบการณ์การเรียนรู้และปฏิสัมพันธ์ทางสังคม วิชา งานเครื่องมือกลเบื้องต้น เรื่องการแก้ปัญหาการขาดทักษะการอ่านแบบและใบงานไม่ออกวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและวิเคราะห์ เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยการทดสอบค่า t

ผลการวิจัย

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา เครื่องมือกลเบื้องต้น เรื่องการแก้ปัญหาการขาดทักษะในการอ่านแบบและใบงานไม่ออก นักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 แผนกช่างอิเล็กทรอนิกส์ โดยใช้รูปแบบการสอนแบบร่วมแรงร่วมใจด้วยวิธี TAI (Team Assisted Individualization) พบว่าผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ย 2.2 (S.D. = 1.135) และผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบหลังเรียนมีค่าเฉลี่ย 9 (S.D. = 0.95)

2. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบก่อนเรียนกับหลังเรียนวิชาเครื่องมือกลเบื้องต้น เรื่องการแก้ปัญหาการขาดทักษะในการอ่านแบบและใบงานไม่ออกโดยใช้รูปแบบการสอนแบบร่วมแรงร่วมใจด้วยวิธี TAI (Team Assisted Individualization) พบว่าผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบหลังเรียนสูงกว่าคะแนนทดสอบก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ชื่องานวิจัย การศึกษาพฤติกรรมการเรียนวิชาความแข็งแรงของวัสดุ ของ นักศึกษาระดับชั้น ปวส. ๒ กลุ่ม ม.๖ แผนกวิชาเทคนิคยานยนต์ ภาคเรียนที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๖๓ โดยใช้กิจกรรมการแข่งขันระหว่างกลุ่ม

ผู้วิจัย นายอุกฤษฏ์ จรรย์รัตน์กุล
ปีการศึกษา ๒๕๖๓

บทคัดย่อ

การเรียนการสอนวิชาความแข็งแรงของวัสดุ ซึ่งเป็นการเรียนภาคทฤษฎี ในการจัดการเรียน การสอน จำต้องใช้สื่อที่ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจได้ง่าย มีใบงาน ใบความรู้ และจัดกิจกรรมส่งเสริมให้ผู้เรียน มีความสนใจในเนื้อหาการเรียน ซึ่งผลจากการทำแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนของผู้เรียน พบว่า ผู้เรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมเป็นส่วนใหญ่ ส่งผลให้ผู้เรียนได้รับความรู้มากยิ่งขึ้น การปฏิบัติงานตามใบงาน ร่วมกับสื่อการเรียนให้ผู้เรียนมีสมรรถนะเพิ่มมากขึ้น

ระดับคะแนนรวมของผู้เรียน พบว่า ผู้เรียนส่วนใหญ่มีระดับคะแนน ๖๐-๑๐๐ คะแนน ร้อย ละ ๙๑.๖๖๗ แสดงถึงการเข้าร่วมทำแบบทดสอบของผู้เรียนส่งผลต่อการผ่านเกณฑ์การประเมินผล ร้อยละ ซึ่งการเข้าร่วมฝึกการคำนวณงานกลุ่มย่อยโดยร่วมการแข่งขันในการตอบปัญหา เป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้ผู้เรียนส่วนใหญ่ได้ผลคะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนด

ผลสรุปการเข้าร่วมทำแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนของผู้เรียนส่งผลต่อคะแนนสอบและ การผ่านเกณฑ์คิดค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างจำนวน ๑๒ คนพบว่ามีจำนวนผู้มีผลการเรียนผ่านเกณฑ์ เกินกว่าค่าสมมติฐานที่ตั้งไว้ พบว่าผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ย ๔.๓๓๓ ($S=0.๙๘๕$) คิดเป็นร้อยละ ๓๗.๔๓๓ ส่วนผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบหลังเรียนมีค่าเฉลี่ย ๖.๘๓๓ ($S=0.๙๓๗$) คิดเป็นร้อยละ ๖๒.๕๖๗

ค่า t ที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ ๑๕.๗๖๖ ส่วนค่า t จากตารางที่ระดับ .๐๕, df ๒๘ มีค่า เท่ากับ ๑.๗๐๑ ซึ่งค่า t ที่ได้จากการคำนวณมีค่ามากกว่าค่า t ในตารางนั่นคือคะแนนที่ได้จาก การทดสอบหลังเรียนสูงกว่าคะแนนที่ได้จากการทดสอบก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความพึงพอใจของนักศึกษาจำนวน ๑๒ คน ในด้านต่างๆ ดังกล่าวพบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มีความพึงพอใจ อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย ๔.๒๙ (ร้อยละ ๘๕.๗๖) ส่วนที่มีความพึง พพอใจอยู่ในระดับมาก ก็มีอยู่เช่นกันแต่มีจำนวนไม่มากกล่าวคือ เกี่ยวกับสื่อการเรียนรู้อมีความสอดคล้อง/ เหมาะสมกับเนื้อหาวิชาในแต่ละหน่วยการสอน และการใช้สื่อ นักศึกษามีความพึงพอใจ อยู่ในระดับมาก

๒๓

ชื่อรายงานวิจัย การพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความสำคัญโดยใช้บทเรียนสำเร็จรูป
ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ ๑/๑
แผนกวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ วิทยาลัยเทคนิคพิมาย

ผู้ทำวิจัย นางสาวเบญจมาภรณ์ สุดมี้

แผนกวิชา สามัญสัมพันธ์

ปี พ.ศ. ๒๕๖๓

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้ได้ศึกษาการพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความสำคัญโดยใช้บทเรียนสำเร็จรูปของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ ๑/๑ แผนกวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ วิทยาลัยเทคนิคพิมาย มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลการใช้บทเรียนสำเร็จรูปที่ส่งผลต่อการอ่านจับใจความสำคัญ เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการอ่านจับใจความสำคัญ นักศึกษา ก่อนและหลังการใช้บทเรียนสำเร็จรูปในการสอน ประชากรที่ใช้ศึกษาครั้งนี้ คือนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ ๑/๑ แผนกวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ วิทยาลัยเทคนิคพิมาย ปีการศึกษา ๒๕๖๓

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วยแผนการสอน แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล บทเรียนสำเร็จรูปเรื่องการอ่านจับใจความ

ผลการศึกษาพบว่า การจัดการเรียนการสอนโดยใช้บทเรียนสำเร็จรูปเรื่องการอ่านจับใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่านในครั้งนี้ นักเรียนมีความสามารถในการพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความสำคัญเปรียบเทียบระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนสูงขึ้นและผู้เรียนมีความพึงพอใจในการเรียนภาษาไทยพื้นฐาน (การอ่านจับใจความสำคัญ) โดยใช้บทเรียนสำเร็จรูป สามารถเรียนได้อย่างมีความสุข และนำทักษะด้านการอ่านจับใจความสำคัญไปใช้ในการดำรงชีวิตได้เป็นอย่างดี

บทคัดย่อ

ชื่อเรื่อง : การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาเครื่องทำความเย็น เรื่อง ใช้เอกสารประกอบการสอน งานท่อ

ชื่อผู้วิจัย : นายมงคล พูนโตนด

ปี พ.ศ. : 2563

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาเครื่องทำความเย็น เรื่อง ใช้เอกสารประกอบการสอนงานท่อ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ช่างไฟฟ้ากำลัง ที่สอนโดยใช้เอกสารประกอบการสอน 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบก่อนเรียนกับหลังเรียน วิชาเครื่องทำความเย็น เรื่อง เครื่องทำความเย็น ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ช่างไฟฟ้ากำลัง ที่สอนโดยใช้เอกสารประกอบการสอน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในงานวิจัยได้แก่นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 แผนกวิชาช่างไฟฟ้ากำลัง วิทยาลัยเทคนิคพิมาย จำนวน 26 คน ที่ได้จากการสุ่มแบบง่าย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ เอกสารประกอบการสอน วิชาเครื่องทำความเย็น เรื่อง ใช้เอกสารประกอบการสอนงานท่อ และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและวิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยการทดสอบค่า t

ผลการวิจัย

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาเครื่องทำความเย็น ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ช่างไฟฟ้ากำลังโดยใช้เอกสารประกอบการสอน งานท่อ พบว่าผลสัมฤทธิ์ ของคะแนนทดสอบก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ย 6,305 (S.D. = 1.432) และผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบหลังเรียนมีค่าเฉลี่ย 17.807 (S.D. = 1.654)

2. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบก่อนเรียนกับหลังเรียนวิชาเครื่องทำความเย็น เรื่อง เครื่องทำความเย็น โดยใช้เอกสารประกอบการสอน งานมอเตอร์คอมเพรสเซอร์ พบว่าผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบหลังเรียนสูงกว่าคะแนนทดสอบก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

บทคัดย่อ

ชื่อเรื่อง : ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการตลาดเบื้องต้น ของนักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 1
แผนกวิชาการตลาด วิทยาลัยเทคนิคพิมาย ด้วยวิธีการสอนแบบกระบวนการเพื่อนช่วยเพื่อน
ชื่อผู้วิจัย : นางอารีรัตน์ คงพูนวิรุฬ
ปี พ.ศ. : 2563

ในการจัดการเรียนการสอน หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ นักเรียนแผนกวิชาการตลาดมีพื้นฐานค่อนข้างอ่อนในด้านการเสนอขายสินค้า ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ผู้วิจัยจึงทำวิจัยในชั้นเรียน โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในด้านการใช้เทคนิคในการเสนอขายสินค้าของนักเรียนระดับชั้น ปวช. 1 แผนกวิชาการตลาด ระหว่างก่อนและหลังเรียน การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาการตลาดเบื้องต้น จำนวน 12 คน เพื่อทำการทดสอบเครื่องมือที่ผู้วิจัยทำขึ้น แสดงว่า การจัดการเรียนการสอน แบบกระบวนการเพื่อนช่วยเพื่อนทำให้นักเรียนทั้งหมดมีคะแนนสูงขึ้น แสดงว่าการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน แบบกระบวนการเพื่อนช่วยเพื่อนสามารถแก้ปัญหาการเรียน เรื่องเทคนิคการนำเสนอขายสินค้าได้ดีขึ้น

ประชากรกลุ่มตัวอย่าง นักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 ประเภทวิชาพาณิชยกรรม แผนกวิชาการตลาด ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563 วิทยาลัยเทคนิคพิมาย จำนวน 12 คน โดยใช้วิธีเลือกจากผลการเรียนต่ำ

จากผลการวิจัย พบว่าการสอนแบบกระบวนการเพื่อนช่วยเพื่อนทำให้นักเรียนมีความสามารถในการเรียนรู้เทคนิคในการเสนอขายสินค้า และมีคะแนนมากขึ้นผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้ การสอน แบบกระบวนการเพื่อนช่วยเพื่อนได้ประยุกต์หลักการใช้ รูปแบบ CIPPA MODEL เป็นแนวทาง การดำเนินการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยกำหนดวิธีการสอนให้นักเรียนร่วมกันวางแผนได้เรียนรู้กระบวนการต่างๆ จะสอดคล้องกับความต้องการของนักเรียน ให้เกิดความรับผิดชอบ ความกระตือรือร้น และมีความเข้าใจใฝ่รู้ที่จะเรียนรู้ จากแหล่งความรู้ต่างๆ ทั้งใน สถานศึกษาและนอกสถานศึกษา และครู นักเรียน ได้ปฏิบัติสัมพันธ์กับแหล่งเรียนรู้ ที่หลากหลาย สอดคล้องกับธรรมชาติของผู้เรียน และผู้เรียนได้เคลื่อนไหวทางกายอย่างเหมาะสมกับวัยและความสนใจในการแบ่งกลุ่มนักเรียน ได้ร่วมกันวางแผนการเรียน นักเรียน ร่วมกันสรุปสาระการเรียนรู้และบันทึกและร่วมกันอภิปรายการนำเสนอการเรียนรู้ออกไปใช้ในชีวิตรประจำวัน ทำให้นักเรียนได้สร้างและค้นพบองค์ความรู้ด้วยตนเอง มีความเข้าใจและภูมิใจ มองเห็นประโยชน์การนำ ความรู้ไป ประยุกต์ใช้ในชีวิตรประจำวัน จึงเป็นเหตุผลสำคัญที่ทำให้การสอนแบบกระบวนการเพื่อนช่วยเพื่อนในการแก้ปัญหาการเรียน วิชาการตลาดเบื้องต้น เรื่อง การใช้เทคนิคในการเสนอขายสินค้า ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดี

ชื่องานวิจัย พฤติกรรมการเข้าชั้นเรียนไม่ตรงต่อเวลาของนักศึกษา ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขา เทคโนโลยีธุรกิจดิจิทัล ในรายวิชา อินเทอร์เน็ตเพื่อสรรพสิ่ง แผนกวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ

ชื่อผู้วิจัย นายกฤษณะ ราชนิล

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อปรับพฤติกรรมของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง แผนกวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ และนำผลการวิจัยเป็นแนวทางในการแก้ปัญหาของนักศึกษาชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง จำแนกตามพฤติกรรม กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ในรายวิชา อินเทอร์เน็ตเพื่อสรรพสิ่ง รหัสวิชา ๓๐๒๐๔-๒๓๐๕ ในปีการศึกษา ๑/๒๕๖๓ จำนวน ๘ คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือเอกสารการสังเกตพฤติกรรม ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต นักเรียนกลุ่มที่ศึกษามีจำนวน ๘ คน ในสัปดาห์ที่ ๑๐ เข้าเรียนตรงเวลา ๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๒.๕ ต่อมา สามารถเข้าเรียนตรงเวลา ๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๕ ในสัปดาห์ที่ ๑๑ ส่วนในสัปดาห์ที่ ๑๒ ตรงเวลาเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๓๗.๕ ส่วนสัปดาห์ที่ ๑๓-๑๔ นักเรียนเข้าเรียนตรงเวลา จำนวน ๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๐ สัปดาห์ที่ ๑๕ จำนวนนักเรียนเข้าเรียนตรงเวลาทั้งหมด๗คน คิดเป็นร้อยละ ๘๗.๕

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

การวิเคราะห์ผลจากการประเมินพฤติกรรมของนักเรียนกลุ่มเป้าหมาย สามารถปรับปรุงตนเองเมื่อทราบข้อตกลงเบื้องต้นในการเข้าชั้นเรียนตรงเวลากับครูผู้สอนแล้ว ซึ่งข้อมูลที่บันทึกไว้ นักเรียนสามารถปรับปรุงพฤติกรรมของตนเอง โดยการเข้าเรียนในวิชาการอนุรักษ์พลังงานในโรงงานอุตสาหกรรม และมีการกระตุ้นหรือรื้อฟื้นในการเรียนมากขึ้นโดยนักเรียนพยายามปรับตัวและเข้าเรียนตรงเวลา รวมทั้งพยายามถามย้ถึง การบันทึกการบวกคะแนนเพิ่ม ตามที่ตกลงกันไว้ในทุกๆครั้งที่มีการเรียนการสอนจากการสังเกต นักเรียนมีความภาคภูมิใจต่อคะแนนและการพัฒนาตนเองได้อย่างชัดเจนและครูผู้สอนได้ชมเชยและให้กำลังใจด้วยทุกๆ ครั้งจึงเป็นแนวทางที่สามารถแก้ปัญหาในเรื่องการเข้าเรียนไม่ตรงต่อเวลาของนักเรียนได้อีกแนวทางหนึ่ง

ข้อเสนอแนะ

ควรมีการเสริมแรงและยกย่องชมเชยให้กำลังใจกับนักเรียนนักศึกษาในกรณีที่มีความประพฤติดี และไม่ควรตำหนิในที่สาธารณะ

บทคัดย่อ

จริยธรรมเป็นสิ่งที่คนไทยส่วนใหญ่ให้ความสำคัญและปลูกฝังหล่อหลอมในตัวเด็กตั้งแต่เล็กจนเติบโตเป็นผู้ใหญ่ โดยเริ่มตั้งแต่ตื่นนอนจนถึงเวลาเข้านอน การปลูกฝังจริยธรรมเริ่มต้นตั้งแต่เด็กจากครอบครัวถึงสถาบันการศึกษา มีความสำคัญต่อเด็กมากเพราะเมื่อเด็กได้รับการปลูกฝังที่ดี เลือกปฏิบัติที่ถูกต้อง ก็จะนำพาชีวิตในวัยเติบโตใหญ่ให้เป็นคนดีต่อไป ทำให้สังคมมีความสุข

วิจัยในชั้นเรียน

วิจัยเรื่อง การเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาการบัญชีห้างหุ้นส่วน รหัสวิชา 20201-2002 ของนักเรียนระดับชั้น ปวช. 1/1 แผนกวิชาการบัญชี

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัญหาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาต่ำเกิดขึ้นตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน ปัญหานี้ต้องหาวิธีการแก้ไขให้ถูกต้อง และนำมาปรับปรุงพฤติกรรมอันพึงประสงค์ของนักเรียนในช่วง จึงเป็นหน้าที่ความรับผิดชอบของครูผู้สอนทุกคนที่จะแก้ไขปัญหานี้ เพราะเป็นปัญหาที่ทำให้เกิดปัญหาต่าง ๆ ในชั้นเรียน เช่น นักศึกษากลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ต่ำเนื่องจากไม่สนใจในการเรียน ไม่หัดทำแบบฝึกหัดท้ายหน่วยการเรียน จึงทำให้ไม่มีความรู้ ความเข้าใจ และไม่มีทักษะในการทำแบบทดสอบหลังเรียนประจำหน่วย ครูผู้สอนจึงต้องมีวิธีการสอนที่หลากหลาย เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความอยากรู้อยากเรียน บางครั้งครูผู้สอนต้องเริ่มอธิบายเนื้อหาการสอนใหม่ ทำให้นักเรียนที่ตั้งใจเรียนอยู่ก่อนเกิดความเบื่อหน่าย

ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563 ผู้วิจัยได้ทำการสอนในวิชาการบัญชีห้างหุ้นส่วน รหัสวิชา 20201-2002 ของนักเรียน ระดับชั้น ปวช. 1/1 แผนกวิชาการบัญชี ในชั้นเรียนนี้มีนักเรียนกลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ต่ำ จำนวน 8 คน เป็นประจำผู้วิจัยซึ่งเป็นครูผู้สอน จึงเป็นปัญหาที่มาศึกษาหาแนวทางในการแก้ไขปัญหา ปรับปรุงเพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนกลุ่มเป้าหมายต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์และเป้าหมายการวิจัย

เพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้น ปวช. 1/1 แผนกวิชาการบัญชี ที่เรียนวิชาการบัญชีสินค้า รหัสวิชา 20201-2002 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563

1.3 สมมติฐาน

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับชั้น ปวช. 1/1 แผนกวิชาการบัญชีเพิ่มขึ้น โดยใช้แบบสอบถาม แบบสัมภาษณ์ และแบบทดสอบหลังเรียนประจำหน่วยการเรียนรู้

1.4 ขอบเขตการวิจัย

1. ประชากร ได้แก่ นักเรียนระดับชั้น ปวช. 1 แผนกวิชาการบัญชี ที่กำลังศึกษาในวิทยาลัยเทคนิคพิมาย ปีการศึกษา 1/2563 จำนวน 54 คน
2. กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนระดับชั้น ปวช. 1/1 แผนกวิชาการบัญชี ที่กำลังศึกษาในวิทยาลัยเทคนิคพิมาย ปีการศึกษา 1/2563 จำนวน 54 คน
3. เน้นการใช้แบบสอบถาม แบบสัมภาษณ์ และแบบทดสอบหลังเรียนประจำหน่วยการเรียนรู้
4. ขอบเขตด้านนวัตกรรม
 1. แผนการสอน
 2. แบบสอบถามปัญหาในชั้นเรียน
 3. แบบสัมภาษณ์นักเรียนส่วนตัว
 4. แบบทดสอบหลังเรียนประจำหน่วยการเรียนรู้

5. ตัวแปร ได้แก่

1. ตัวแปรต้น ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ที่สอดแทรกการใช้แบบสอบถามปัญหาในชั้นเรียน, แบบสัมภาษณ์นักเรียนส่วนตัว และแบบทดสอบหลังเรียนประจำหน่วยการเรียนรู้
2. ตัวแปรตาม ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ชั้น ปวช. 1/1 แผนกวิชาการบัญชี ที่ใช้การเรียนแบบกระบวนการกลุ่มควบคู่กับการประเมินพฤติกรรมรายบุคคลสูงขึ้น

1.5 ประโยชน์ของการวิจัย

1. นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาการบัญชีสินค้าเพิ่มมากขึ้น
2. นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาอื่น ๆ เพิ่มมากขึ้น

เรื่อง : การเปลี่ยนพฤติกรรมการเล่นมือถือนระหว่างเรียนใน รายวิชาอบชุปโลหะ
นักเรียนแผนกวิชาช่างกลโรงงาน ระดับชั้น ปวช. 2/2 โดยวิธีการตกลงสัญญา
ผู้วิจัย : นางสาวโชติการ สืบคำ
สถานศึกษา : วิทยาลัยเทคนิคพิมาย

บทคัดย่อ

การพัฒนานักเรียนให้เป็นบุคคลที่มีคุณภาพ จำเป็นต้องมีการพัฒนาด้านวินัยในตนเอง ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษา เจตคติที่มีต่อวินัยในตนเองด้านวินัยในห้องเรียน ความขยันอดทนทางการเรียนและแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยมีจุดมุ่งหมายในการศึกษา เพื่อการส่งงานไม่ตรงกำหนดที่มีต่อวินัยในตนเองด้านวินัยในห้องเรียน เพื่อการส่งงานไม่ตรงกำหนดที่มีต่อวินัยในตนเองด้านความขยันอดทน และเพื่อเจตคติเพื่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่มีต่อวินัยในตนเองด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ พบว่า เจตคติที่มีต่อวินัยในตนเองด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่อความพยายามทางการเรียน นักเรียนมีแนวโน้มที่จะมีความพยายามทางการเรียนอย่างเต็มที่ ทำสิ่งที่ดี เหมาะสมอย่างที่ตั้งใจไว้ พยายามที่จะพัฒนาตนเอง ใฝ่หาความรู้ด้วยตนเอง ทั้งจากตำราเรียน คณิตศาสตร์และอินเทอร์เน็ต ในห้องสมุด รวมทั้งการฝึกทักษะจากบทเรียนที่ยาก การวางแผนการเรียนที่ดีตั้งแต่ต้นปีการศึกษา ส่วนนักเรียนที่ไม่เคยทำมีจำนวนน้อย ซึ่งในนักเรียนกลุ่มนี้จำเป็นต้องได้รับการพัฒนาเจตคติที่ให้นักเรียนเห็นเป้าหมาย คุณประโยชน์ คุณค่า ของความพยายาม รวมทั้งการยอมรับของสังคมที่มีต่อผู้ที่มีความพยายาม รวมทั้งกระตุ้นนักเรียนที่มีผลการเรียนไม่ดี ให้มีความพยายาม ขยันหมั่นเพียร ในด้านการเรียน ให้นักเรียนตระหนักในการวางแผนทางด้านการเรียน มีความมุ่งมั่น มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน และหากได้ปฏิบัติตนจนเป็นนิสัย ก็จะเป็นผู้ที่มีความสำเร็จในชีวิตตามที่ตนได้มุ่งหวังไว้อย่างแน่นอน

๒๑

ชื่อเรื่อง การแก้ปัญหาการขาดทักษะการลับคมตัดมีดกึ่งให้มุมต่างๆถูกต้อง ของนักศึกษา
แผนกวิชาช่างช่างกลโรงงาน ชั้น ปวช.๒กลุ่ม๑,๒ วิชางานงานซ่อมบำรุงเครื่องมือกลโดยการสาธิตวิธีการเป็น
กลุ่ม

ผู้วิจัย นายณัฏฐณะ วัชรสุพร ตำแหน่ง พนักงานราชการ

แผนกวิชาช่างช่างกลโรงงาน วิทยาลัยเทคนิคพิมาย

ลักษณะประชากรที่ศึกษา นักศึกษาระดับปวช.๑กลุ่ม๑,๒แผนกวิชาช่างช่างกลโรงงานจำนวน ๑๘ คน

ระยะเวลา เดือนพฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๓ถึง กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๓

ภาคการศึกษา ๑ ปีการศึกษา ๒๕๖๓

บทคัดย่อ

จากที่ได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติการสอนในรายวิชา งานงานซ่อมบำรุงเครื่องมือกลซึ่งในหน่วยการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่องการเจียรระโนลับคมตัดด้วยมือ นักศึกษาจะต้องปฏิบัติงานตามใบงานเรื่องการลับมีดกึ่ง ซึ่งมีดกึ่งมีความจำเป็นมากในงานช่าง ดังนั้นนักศึกษาทุกคนต้องสามารถลับคมตัดมีดกึ่งให้มุมต่างๆถูกต้องและสามารถใช้เจาะชิ้นงานได้ แต่ปัญหาที่เคยเกิดขึ้นคือนักศึกษาลับคมตัดมีดกึ่งไม่ถูกต้องส่งผลให้การนำมีดกึ่งไปใช้เจาะชิ้นงานไม่ได้ มีดกึ่งแตกและหักง่าย และในการปฏิบัติงานตามใบงานครูผู้สอนจะทำการตรวจผลงานของนักศึกษาในจุดตรวจต่างๆตามแบบประเมินผลการปฏิบัติงาน ซึ่งจากปัญหาที่เคยเกิดขึ้นนั้นมีดกึ่งนำไปใช้งานจริงไม่ได้แล้ว ผลการตรวจประเมินผลการปฏิบัติงานของนักศึกษายังต้องอยู่ในเกณฑ์ต่ำ

ดังนั้นเพื่อให้นักศึกษามีทักษะในการลับคมตัดมีดกึ่งให้มุมต่างๆถูกต้องแล้ว ผลการตรวจประเมินผลการปฏิบัติงานมีเกณฑ์ที่สูงขึ้น ผู้วิจัยจึงแก้ปัญหาโดยการสาธิตวิธีการเป็นกลุ่ม กลุ่มละ ๕ คน โดยผู้สอนจะสาธิตวิธีการ และเทคนิคต่างๆในการลับคมตัดมีดกึ่ง จะช่วยให้นักศึกษาลับคมตัดมีดกึ่งให้มุมต่างๆถูกต้องและสามารถนำไปใช้เจาะชิ้นงานได้จริง ผลการตรวจประเมินผลการปฏิบัติงานอยู่ในเกณฑ์ที่สูงขึ้น

ชื่องานวิจัยเรื่อง เรื่องการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนรู้ให้มีวินัยและความรับผิดชอบของนักเรียน นักศึกษา
ระดับชั้นปวช.๑/๑ กลุ่ม ๑ แผนกวิชาช่างซ่อมบำรุง วิทยาลัยเทคนิคพิมาย

ชื่อผู้วิจัย นายขวัญชัย วรสิทธิ์

ปีการศึกษา ๒๕๖๓

บทคัดย่อ

งานวิจัยในชั้นเรียนฉบับนี้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อเป็นการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนรู้ให้มีวินัยและความรับผิดชอบของนักเรียน นักศึกษา ระดับชั้นปวช.๑/๑ แผนกวิชาช่างซ่อมบำรุง วิทยาลัยเทคนิคพิมาย โดยมีการเก็บรวบรวมข้อมูลจากการสังเกต การสัมภาษณ์ ข้อมูลด้านการเรียนของแต่ละวิชา และการตอบแบบสอบถามจากนักเรียน การใช้แรงจูงใจเสริมแรงโดยให้คำชมเชยแก่นักเรียน รวมทั้งดูแลด้านการเรียนให้มีความรับผิดชอบ สนใจเรียน และติดตามจากผู้ปกครอง คุณครูที่เข้าสอนแต่ละวิชา ทำให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นต่อการมาเรียนและการเรียนมากขึ้น มีความเอาใจใส่ต่อการเรียน รับผิดชอบและสนใจเรียนมากขึ้น ทำให้บรรยากาศการเรียนภายในห้องเรียนที่เอื้อต่อการเรียนรู้ มีความตั้งใจเรียนมากขึ้น มีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ ไม่ขาดเรียนหรือมาสาย ทำงานที่ได้รับมอบหมายและส่งงานตรงกำหนดเวลา รู้จักช่วยเหลือซึ่งกันและกันด้วยความเต็มใจ

ชื่องานวิจัย

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่น
ของชั้น ปวส. ๒ ม.๖
รายวิชางานไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ แผนกวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์

ชื่อผู้วิจัย

นางวิจิตรา บุญพิงค์

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นของนักศึกษา แผนกวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ ชั้น ปวส. ๑ ม.๖ โดยใช้การเรียนแบบร่วมมือ ในรายวิชางานไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ ระหว่างเรียนผู้วิจัยให้นักศึกษาทำแบบทดสอบก่อนและหลังเรียน ประเมินการปฏิบัติการทดลองและการนำเสนอผลงานหน้าชั้นเรียน ทำแบบทดสอบย่อยในแต่ละหัวข้อ สัมภาษณ์อย่างไม่เป็นทางการ นักศึกษาประเมินตนเองและเพื่อนในการทำงานเป็นกลุ่ม และทำสังคัมมติเกี่ยวกับการทำงานกลุ่มก่อนและหลังการเรียนแบบร่วมมือ ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาที่มีคะแนนหลังเรียนผ่านเกณฑ์ร้อยละ ๕๐ มีจำนวนเพิ่มขึ้นจาก ๘ คนเป็น ๒๐ คน แตกต่างจากคะแนนก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑ นักเรียนมีทักษะปฏิบัติการทักษะการนำเสนอผลงานหน้าชั้นเรียน และมีคะแนนทดสอบท้ายคาบเรียนที่เพิ่มมากขึ้นอย่างต่อเนื่อง นักศึกษาส่วนใหญ่พอใจกับการสอนรูปแบบนี้ มีการช่วยเหลือกลุ่ม ความรับผิดชอบ การแสดงความคิดเห็น การรับฟังความคิดเห็นหลังการเรียนแบบร่วมมือโดยเฉลี่ยสูงขึ้นและนักศึกษามีความสัมพันธ์ภายในห้องเรียนเพิ่มขึ้น

บทคัดย่อ

ชื่อเรื่อง : การเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ปวช.1 แผนกวิชาการบัญชี

ชื่อผู้วิจัย : นายธีระนันท์ ลานตะคุ

ปี พ.ศ. : 2563

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) สร้างเจตคติให้นักเรียนได้มีความรับผิดชอบในการเรียน 2) เพื่อศึกษาผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการแข่งขันระหว่างกลุ่ม 3) เพื่อเปรียบเทียบความกระตือรือร้นในการเรียนก่อนและหลังการใช้กิจกรรมแข่งขันระหว่างกลุ่ม

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในงานวิจัยได้แก่นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1 แผนกวิชาการบัญชี วิทยาลัยเทคนิคพิมาย จำนวน 40 คน ที่ได้จากการสุ่มแบบง่าย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ หนังสือแบบเรียน ใบงาน ก่อนเรียนและหลังเรียน วิชาหน้าที่พลเมืองและศีลธรรมโดยใช้ ใบงาน ก่อนเรียนและหลังเรียน และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและวิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยการทดสอบค่า t

ผลการวิจัย

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาวิชาหน้าที่พลเมืองและศีลธรรม โดยใช้ใบงาน ก่อนเรียนและหลังเรียน และแบบทดสอบ ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พบว่าผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ย 1.66 ($S = 0.47$) และผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบหลังเรียนมีค่าเฉลี่ย 2.33 ($S = 0.78$)

2. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบก่อนเรียนกับหลังเรียนวิชาวิชาหน้าที่พลเมืองและศีลธรรม โดยใช้ ใบงาน ก่อนเรียนและหลังเรียน และแบบทดสอบ พบว่าผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบหลังเรียนสูงกว่าคะแนนทดสอบก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

บทคัดย่อ

ชื่อเรื่อง : การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการขายเบื้องต้น เรื่องขาดความรับผิดชอบต่อการเรียนวิชาการขายเบื้องต้น ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ(ปวช.) ชั้นปีที่ 1 ที่สอนโดยใช้รูปแบบการสอนแบบร่วมแรงร่วมใจด้วยวิธี TAI (Team Assisted Individualization)

ชื่อผู้วิจัย : นางสาวพชรพร เพ็ญสันเทียะ

ปี พ.ศ. : 2563

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการขายเบื้องต้น เรื่องขาดความรับผิดชอบต่อการเรียนวิชาการขายเบื้องต้น ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1 ที่สอนโดยใช้รูปแบบการสอนแบบร่วมแรงร่วมใจด้วยวิธี TAI (Team Assisted Individualization) 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบก่อนเรียนกับหลังเรียน วิชาการขายเบื้องต้น เรื่องขาดความรับผิดชอบต่อการเรียนวิชาการขายเบื้องต้น ของนักเรียน นักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ(ปวช.)ชั้นปีที่ 1 ที่สอนโดยใช้รูปแบบการสอนแบบร่วมแรงร่วมใจด้วยวิธี TAI (Team Assisted Individualization)

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในงานวิจัยได้แก่ นักเรียน นักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 แผนกวิชาการตลาด วิทยาลัยเทคนิคพิมาย จำนวน 12 คน ที่ได้จากการสุ่มแบบง่าย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ รูปแบบการสอนแบบร่วมแรงร่วมใจ ด้วยวิธี TAI (Team Assisted Individualization) เป็นการสอนโดยให้นักเรียนได้ลงมือทำกิจกรรมในการเรียนได้ด้วยตนเอง และส่งเสริมความร่วมมือภายในกลุ่ม มีการแลกเปลี่ยนประสบการณ์การเรียนรู้และปฏิสัมพันธ์ทางสังคม วิชาการขายเบื้องต้น เรื่องความรู้เกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและวิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยการทดสอบค่า t

ผลการวิจัย

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการขายเบื้องต้น เรื่องความรู้เกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ นักเรียน นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 แผนกวิชาการตลาด โดยใช้รูปแบบการสอนแบบร่วมแรงร่วมใจด้วยวิธี TAI (Team Assisted Individualization) พบว่าผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ย 2.7 (S.D. = 1.53) และผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบหลังเรียนมีค่าเฉลี่ย 9.1 (S.D. = 0.93)
2. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบก่อนเรียนกับหลังเรียนวิชาการขายเบื้องต้น เรื่องความรู้เกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ โดยใช้รูปแบบการสอนแบบร่วมแรงร่วมใจด้วยวิธี TAI (Team Assisted Individualization) พบว่าผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบหลังเรียนสูงกว่าคะแนนทดสอบก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

บทคัดย่อ

งานวิจัย เรื่อง การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมความไม่สนใจในการเรียนภาคทฤษฎีของนักเรียนชั้น
ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) แผนกวิชาการบัญชี วิทยาลัยเทคนิคพิมาย

วัตถุประสงค์

1. เพื่อพัฒนาทักษะทางการเรียนวิชาการบัญชี ของนักศึกษาระดับ ปวส. 2 บัญชี โดยใช้แบบ
ประเมินก่อนเรียนและหลังเรียน
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการบัญชี ของนักศึกษา ระดับ ปวส. 2 บัญชี
โดยใช้แบบประเมินก่อนเรียนและหลังเรียน

ขอบเขตการวิจัย

ในการทำงานวิจัยนี้เป็นงานวิจัยการทักษะทางการเรียนวิชาการบัญชี ของนักเรียนชั้น
ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปวส.2 แผนกวิชาการบัญชี วิทยาลัยเทคนิคพิมาย

โดยใช้แบบประเมินก่อนเรียนและหลังเรียน ในการวัดความรู้ความสามารถของผู้เรียนว่ามีความ
เข้าใจในเนื้อหาวิชาการบัญชี มากน้อยเพียงใด

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบประเมินก่อนเรียนและหลังเรียน
2. แบบฝึกทักษะการเรียนรู้

ระเบียบและวิธีวิจัย

1. ประเภทของงานวิจัย เป็นงานวิจัยเพื่อศึกษาปัจจัยของสภาพแวดล้อมที่มีผลต่อการเรียนของ
ผู้เรียน
2. รูปแบบของการวิจัย เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ
3. กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย คือ นักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคพิมาย ที่เรียนในรายวิชาของสาขางาน
บัญชี ปีการศึกษา 1 / 2563 จำนวน 14 คน
4. เครื่องมือในการวิจัย แบบประเมินก่อนเรียนและหลังเรียน
5. วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติค่าร้อยละ

ผลการวิจัย

1. การเก็บรวบรวมข้อมูล

มีการแจกประเมินก่อนเรียนและหลังเรียนในแต่ละหน่วยการเรียนรู้ ซึ่งมีจำนวน 11 หน่วยการ
เรียนรู้โดยแจกแบบประเมินก่อนเรียนให้ผู้เรียนใช้เวลาในการทำประมาณ 10 นาทีแล้วเก็บแบบประเมิน
ก่อนเรียนหลังจากที่ผู้เรียนทำเสร็จ จากนั้นครูผู้สอนได้ดำเนินการสอนจนเสร็จสิ้นในแต่ละหน่วยการเรียนรู้
จึงได้แจกแบบประเมินหลังเรียนโดยให้ผู้เรียนใช้เวลาในการทำประมาณ 10 นาที แล้วเก็บแบบประเมินหลัง
เรียนจากที่ผู้เรียนทำเสร็จ เพื่อนำผลที่ได้ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

2. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลใช้เกณฑ์ในการค่าเฉลี่ย ดังนี้

ค่าเฉลี่ย	4.50 – 5.00	หมายถึง ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับดีมาก
ค่าเฉลี่ย	3.50 – 4.49	หมายถึง ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับดี
ค่าเฉลี่ย	2.50 – 3.49	หมายถึง ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับปานกลาง
ค่าเฉลี่ย	1.50 – 2.49	หมายถึง ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับต่ำมาก
ค่าเฉลี่ย	1.00 – 1.49	หมายถึง ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับน้อยที่สุด

วิชาการบัญชีเบื้องต้น 1 มีจำนวน 11 หน่วยการเรียนรู้ ในแต่ละหน่วยการเรียนรู้จะมีแบบประเมินก่อนเรียนและหลังเรียน จำนวนหน่วยละ 10 ข้อ ซึ่งใน จำนวน 10 ข้อ ของแต่ละหน่วยการเรียนรู้ จะใช้วิธีการหาร 2 เพื่อให้เหลือคะแนนเต็ม เท่ากับ 5 แล้วนำไปคูณกับ จำนวน 5 หน่วยการเรียนรู้ และจะได้คะแนน เท่ากับ 25 ซึ่งจำนวน 11 หน่วยการเรียนรู้ มีละเอียด ดังนี้

1. ความหมายของห้างหุ้นส่วน
2. การแบ่งผลกำไรขาดทุนและงบการเงินของกิจการห้างหุ้นส่วน
3. การรับหุ้นส่วนใหม่
4. การลาออกและการถึงแก่กรรมของผู้เป็นหุ้นส่วน
5. การเลิกกิจการห้างหุ้นส่วน

3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ปรากฏผลดังตาราง 1 – 3

ตาราง 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบประเมินก่อนเรียน วิชาการบัญชีขั้นสูง 1 ของนักศึกษาระดับ ปวส.2 แผนกวิชาการบัญชี วิทยาลัยเทคนิคพิมาย

ดับที่	ชื่อ-สกุล	หน่วยการเรียนรู้ที่											รวม	ค่าเฉลี่ย
		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11		
1	นางสาวกตวรรณ พิมพิมาย	3	2.5	2	2.5	2	2	2	2	2	2	3	25	2.27
2	นางสาวกรองกาญจ สว่างโร	3.5	3	3	2.5	2.5	3	3	3	2.5	2.5	4	32	2.91
3	นางสาวกัลยา วารินทร์	3	3	3	2	2.5	3	3	3	2.5	2	3	30	2.73
4	นางสาวจันจิรา มั่งทองคำ	3	3.5	2.5	3	2	3.5	3	3	3.5	3	3.5	33	3.00
5	นางสาวณิชาภัท พันนาเหนือ	4	3	3	3.5	3	3	3	3	3.5	3	3.5	33	3.18
	รวม	16.5	15	13.5	13	12	14.5	13.5	14.5	13.5	12.5	16.5	155	2.82
	ค่าเฉลี่ยรวม	3.30	3.00	2.70	2.60	2.40	2.9	2.70	2.90	2.70	2.5	3.30	31	-

ตาราง 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบประเมินหลังเรียนวิชาการบัญชีชั้นสูง 1 ของนักศึกษาระดับ ปวส.2 แผนกวิชาการบัญชี วิทยาลัยเทคนิคพิมาย

ลำดับที่	ชื่อ-สกุล	หน่วยการเรียนรู้ที่											รวม	ค่าเฉลี่ย
		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11		
1	นางสาวดวงวรรณ พิมพิมาย	3.5	4	4	3.5	3	3	3.5	3.5	3	3	4	38	3.45
2	นางสาวรองกาญจ สว่างไร	5	4	4.5	4	4	5	4	4	4.5	4	4	47	4.27
3	นางสาวกัลยา วารินทร์	3.5	4	3	2.5	4	4	4	4	3.5	3.5	4	40	3.64
4	นางสาวจันจิรา มั่งทองคำ	4.5	4.5	4	4.5	4	4	4	5	4	4	4	46	4.18
5	นางสาวณิชนัท พันทนาเหนือ	4.5	4	5	5	4.5	4	4.5	5	4.5	4	4	49	4.45
	รวม	20.5	20.5	20.5	19.5	19.5	20	20	21.5	19.5	18.5	20	220	4.00
	ค่าเฉลี่ยรวม	4.1	4.1	4.1	3.9	3.9	4	4	4.3	3.9	3.7	4	44	-

ตาราง 3 เปรียบเทียบผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบประเมินก่อนเรียนและหลังเรียน วิชาการบัญชีชั้นสูง 1 ของนักศึกษาระดับ ปวส.2 แผนกวิชาการบัญชี วิทยาลัยเทคนิคพิมาย

ลำดับที่	ชื่อ-สกุล	หน่วยการเรียนรู้ที่ 1-11			
		ค่าเฉลี่ยก่อนเรียน	ระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	ค่าเฉลี่ยหลังเรียน	ระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
1	นางสาวดวงวรรณ พิมพิมาย	2.27	น้อย	3.45	ปานกลาง
2	นางสาวรองกาญจ สว่างไร	2.91	ปานกลาง	4.27	ดี
3	นางสาวกัลยา วารินทร์	2.73	ปานกลาง	3.64	ดี
4	นางสาวจันจิรา มั่งทองคำ	3.00	ปานกลาง	4.18	ดี
5	นางสาวณิชนัท พันทนาเหนือ	3.18	ปานกลาง	4.45	ดี
	ค่าเฉลี่ยรวม	2.28	ปานกลาง	4	ดี

จากตาราง 3 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนพบว่า นักศึกษาระดับ ปวส.2 บัญชีมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนโดยอยู่ในระดับดี จำนวน 4 ราย และอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 1 ราย

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1)เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง สมการ ระหว่างสอนโดยใช้ทักษะ/กระบวนการแก้ปัญหา กับการสอนปกติ ของนักเรียน นักศึกษา ระดับ ปวช.2/1 ให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเฉลี่ยถึงร้อยละ 70 และจำนวนผู้เรียนไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 ของจำนวนผู้เรียนทั้งหมด มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตั้งแต่ร้อยละ 70 ขึ้นไป กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้เรียนชั้น ปวช.2/1 แผนกวิชาช่างไฟฟ้ากำลัง ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปี การศึกษา 2563 จำนวน 30 คน รูปแบบการวิจัยใช้รูปแบบเชิงทดลองได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purpoive Sampling) ใช้เป็นกลุ่มทดลอง 1 ห้อง ได้แก่ นักเรียนชั้น ปวช.2/1 แผนกวิชาช่างไฟฟ้า กำลัง วิทยาลัยเทคนิคพิมาย จำนวน 30 คน ที่เรียนรู้โดยใช้ทักษะ/กระบวนการแก้ปัญหา และเป็น กลุ่มควบคุม 1 ห้อง ได้แก่ นักเรียนชั้น ปวช.2/2 แผนกวิชาช่างไฟฟ้ากำลัง วิทยาลัยเทคนิคพิมาย จำนวน 50 คน ที่เรียนรู้ตามปกติ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมี 2 ชนิด ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้มี 2 แบบ คือ แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ทักษะ/กระบวนการแก้ปัญหา และแผนการจัดการเรียนรู้ ตามปกติ แบบละ 10 แผน ทำการสอนแผนละ 1 ชั่วโมง และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียน ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน ใช้ t-test (Independent Samples)

ผลการวิจัยปรากฏผลดังนี้

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นปวช.2/1 แผนกวิชาช่างไฟฟ้า กำลัง ของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการเรียนโดยใช้ทักษะ/กระบวนการแก้ปัญหา สูงกว่าการเรียน แบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
2. นักเรียนที่ได้รับการเรียนรู้โดยใช้ทักษะ/กระบวนการแก้ปัญหา และนักเรียนที่ได้รับการเรียนรู้ ตามปกติมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .01

บทคัดย่อ

ชื่อเรื่อง : เรื่องการพัฒนาความสามารถในแก้ปัญหาการติดตั้งระบบไฟฟ้าภายในอาคาร โดยวิธีการปรับปรุงระบบไฟฟ้าของระบบตู้คอนโทรลไฟฟ้าในงานท่อโลหะ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ ๑

ชื่อผู้วิจัย : นายนิเชฐ ชันตินุกุลชานนท์

ปี พ.ศ. : ๒๕๖๓

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ ๑) ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการติดตั้งไฟฟ้าภายในอาคาร (รหัสวิชา ๒๐๑๐๔-๒๐๐๕)

เรื่องการพัฒนาความสามารถในแก้ปัญหาการติดตั้งระบบไฟฟ้าภายในอาคาร โดยวิธีการปรับปรุงระบบไฟฟ้าของระบบตู้คอนโทรลไฟฟ้าในงานท่อโลหะ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ ๑

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในงานวิจัยได้แก่ ประชากร นักเรียน นักศึกษาระดับชั้น ปวช.๑ แผนกวิชาช่างไฟฟ้ากำลัง วิทยาลัยเทคนิคพิมาย จำนวน ๑๔ คน ที่ได้จากการสุ่มแบบง่าย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ปัญหาขาดทักษะการใช้แป้นพิมพ์ วิชาการติดตั้งไฟฟ้าภายในอาคาร เรื่องการพัฒนาความสามารถในแก้ปัญหาการติดตั้งระบบไฟฟ้าภายในอาคาร โดยวิธีการปรับปรุงระบบไฟฟ้าของระบบตู้คอนโทรลไฟฟ้าในงานท่อโลหะ

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและวิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยการทดสอบค่า t ได้ผลคือ ๑๕

ผลการวิจัย

๑. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการติดตั้งไฟฟ้าภายในอาคาร (รหัสวิชา ๒๐๑๐๔-๒๐๐๕) เรื่องการพัฒนาความสามารถในแก้ปัญหาการติดตั้งระบบไฟฟ้าภายในอาคาร โดยวิธีการปรับปรุงระบบไฟฟ้าของระบบตู้คอนโทรลไฟฟ้าในงานท่อโลหะ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ ๑ แผนกวิชาช่างไฟฟ้ากำลัง วิทยาลัยเทคนิคพิมาย จำนวน ๑๔ คน โดยใช้ปัญหาขาดทักษะการใช้แป้นพิมพ์พบว่าผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ย ๖.๒ (S.D.๑ = ๐.๗๒) และผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบหลังเรียนมีค่าเฉลี่ย ๘.๘ (S.D.๒ = ๐.๓๖๓)

ประเมินผลก่อนเรียน หลังเรียน พบว่า การประเมินผลก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ย CV. = ๑๑.๖๑ % ในขณะที่การประเมินผลหลังเรียนมีค่าเฉลี่ย CV. = ๔.๑๒๕ % ซึ่งเป็นค่าเฉลี่ยที่สูงขึ้น

๒. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบก่อนเรียนกับหลังเรียนวิชาการติดตั้งไฟฟ้าภายในอาคาร เรื่องการพัฒนาความสามารถในแก้ปัญหาการติดตั้งระบบไฟฟ้าภายในอาคาร โดยวิธีการปรับปรุงระบบไฟฟ้าของระบบตู้คอนโทรลไฟฟ้าในงานท่อโลหะ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ ๑ พบว่าผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบหลังเรียนสูงกว่าคะแนนทดสอบก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๒.๖ คะแนน

บทคัดย่อ

ชื่อเรื่อง : การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมความไม่สนใจในการเรียนวิชางานปรับอากาศรถยนต์ ของนักเรียน ระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ปีที่ 1 แผนกวิชาช่างยนต์ วิทยาลัยเทคนิคพิมาย

ชื่อผู้วิจัย : นายณัฐวัฒน์ บุญรัมย์

ปี พ.ศ. : 2563

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชางานปรับอากาศรถยนต์ ของนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1 ที่สอนโดยใช้รูปแบบการสอนแบบร่วมแรงร่วมใจ 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบก่อนเรียนกับหลังเรียน วิชางานปรับอากาศรถยนต์ เรื่องการใช้เครื่องมือแมนิโพลด์เกจ ในงานปรับอากาศรถยนต์ การขาดความรับผิดชอบต่อการเรียนวิชางานปรับอากาศรถยนต์ ของนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1 ที่สอนโดยใช้รูปแบบการสอนแบบร่วมแรงร่วมใจกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในงานวิจัย ได้แก่นักเรียน นักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 แผนกวิชาช่างยนต์ วิทยาลัยเทคนิคพิมาย จำนวน 10 คน ที่ได้จากการสุ่มแบบง่าย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ รูปแบบการสอนแบบร่วมแรงร่วมใจ เป็นการสอนที่มีการกำหนดสถานการณ์และเงื่อนไขให้นักเรียนทำผลงานเป็นกลุ่ม ให้แลกเปลี่ยนความคิดเห็น แบ่งปันเอกสาร แบ่งงานที่เหมาะสมและการให้รางวัล เน้นกระบวนการคิด การลงมือปฏิบัติและการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญและบูรณาการคุณธรรมจริยธรรมค่านิยมและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ วิชางานไฟฟ้ารถยนต์ และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและวิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยการทดสอบค่า t

ผลการวิจัย

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิชางานปรับอากาศรถยนต์ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 แผนกวิชาช่างยนต์ โดยใช้รูปแบบการสอนแบบร่วมแรงร่วมใจ พบว่าผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ย 3.5 (S.D. = 1.08) และผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบหลังเรียนมีค่าเฉลี่ย 8.2 (S.D. = 1.31)

2. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบก่อนเรียนกับหลังเรียนวิชางานปรับอากาศรถยนต์ โดยใช้รูปแบบการสอนแบบร่วมแรงร่วมใจ พบว่าผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบหลังเรียนสูงกว่าคะแนนทดสอบก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

บทคัดย่อ

ชื่อเรื่อง : การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการโปรแกรมและควบคุมไฟฟ้า เรื่องปัญหาขาดทักษะการใช้คำสั่งแป้นพิมพ์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ(ปวช.) ชั้นปีที่ 3/2 ที่สอนโดยใช้เกม คอมพิวเตอร์ฝึกการใช้แป้นพิมพ์

ชื่อผู้วิจัย : นายกรณ์ศุภพล เวียงสันเทียะ

ปี พ.ศ. : 2563

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการโปรแกรมและควบคุมไฟฟ้า

เรื่องปัญหาขาดทักษะการใช้แป้นพิมพ์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ(ปวช.)ชั้นปีที่ 3/2 ที่สอนโดยใช้ปัญหาขาดทักษะการใช้แป้นพิมพ์

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในงานวิจัยได้แก่นักเรียน นักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3/2 แผนกวิชาช่างไฟฟ้ากำลัง วิทยาลัยเทคนิคพิมาย จำนวน 10 คน ที่ได้จากการสุ่มแบบง่าย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ปัญหาขาดทักษะการใช้แป้นพิมพ์ วิชาการโปรแกรมและควบคุมไฟฟ้า เรื่องปัญหาขาดทักษะการใช้แป้นพิมพ์

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและวิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยการทดสอบค่า t

ผลการวิจัย

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการโปรแกรมและควบคุมไฟฟ้า เรื่องปัญหาขาดทักษะการใช้แป้นพิมพ์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ(ปวช.)ชั้นปีที่ 3/2 แผนกวิชาช่างไฟฟ้ากำลัง วิทยาลัยเทคนิคพิมาย จำนวน 10 คน โดยใช้ปัญหาขาดทักษะการใช้แป้นพิมพ์พบว่าผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ย 1.7 (S.D. = 0.674) และผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบหลังเรียนมีค่าเฉลี่ย 7.9 (S.D. = 0.737)

2. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบก่อนเรียนกับหลังเรียนวิชาการโปรแกรมและควบคุมไฟฟ้า เรื่องปัญหาขาดทักษะการใช้แป้นพิมพ์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ(ปวช.)ชั้นปีที่ 3/2 โดยใช้ปัญหาขาดทักษะการใช้แป้นพิมพ์ พบว่าผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบหลังเรียนสูงกว่าคะแนนทดสอบก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

บทคัดย่อ

ชื่อเรื่อง : การศึกษาผลสัมฤทธิ์ของการใช้ สื่อการสอน E-BOOK ประกอบการสอน
วิชา เขียนแบบไฟฟ้า

ชื่อผู้วิจัย : นายภานุมาศ บำเพ็ญชาติ

ปี พ.ศ. : 2563

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อหาประสิทธิภาพของสื่อการสอน E-BOOK ประกอบการสอนวิชา เขียนแบบไฟฟ้า ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้ 80 /80 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบก่อนเรียนกับคะแนนทดสอบหลังเรียน วิชา เขียนแบบไฟฟ้า ที่สอนโดยใช้ สื่อการสอน E-BOOK ประกอบการสอน 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อสื่อการสอน E-BOOK ประกอบการสอน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในงานวิจัยได้แก่นักเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปวช. ชั้นปีที่ 1 แผนกวิชา ช่างไฟฟ้ากำลัง วิทยาลัยเทคนิคพิมาย จำนวน 30 คน ที่ได้จากการสุ่มแบบง่าย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ สื่อการสอน E-BOOK ประกอบการสอน วิชา เขียนแบบไฟฟ้า แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและแบบสอบถามความพึงพอใจ

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและวิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยการทดสอบค่า t

ผลการวิจัย

1. สื่อการสอน E-BOOK ประกอบการสอน วิชา เขียนแบบไฟฟ้า มีประสิทธิภาพอยู่ที่นักเรียนสอบได้สูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้ 80/80
2. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบก่อนเรียนกับคะแนนทดสอบหลังเรียนวิชา เขียนแบบไฟฟ้า ที่สอนโดยใช้สื่อการสอน E-BOOK ประกอบการสอน พบว่าผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบหลังเรียนสูงกว่าคะแนนทดสอบก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. นักเรียนมีความพึงพอใจต่อสื่อการสอน E-BOOK ประกอบการสอน วิชา เขียนแบบไฟฟ้า อยู่ในระดับมาก

บทคัดย่อ

ชื่อเรื่อง : รายงานการวิจัยและการใช้สื่อในชั้นเรียน
เรื่อง การใช้เครื่องมือฝึกประเภทในการถอดประกอบฟ็องท่าย

ชื่อผู้วิจัย : นายวรวุฒิ บุญเที่ยง

ปี พ.ศ. : 2563

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อหาประสิทธิภาพของผู้เรียน วิชางานส่งกำลังรถยนต์ เรื่อง การใช้เครื่องมือฝึกประเภทในการถอดประกอบฟ็องท่าย ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้ 80 /80 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบก่อนเรียนกับคะแนนทดสอบหลังเรียนวิชางานส่งกำลังรถยนต์ เรื่องการใช้เครื่องมือฝึกประเภทในการถอดประกอบฟ็องท่าย 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในงานวิจัยได้แก่นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 แผนกวิชาช่างยนต์ วิทยาลัยเทคนิคพิมาย จำนวน 32 คน ที่ได้จากการสุ่มแบบเจาะจง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ สื่อการสอน วิชางานส่งกำลังรถยนต์ เรื่องการใช้เครื่องมือฝึกประเภทในการถอดประกอบฟ็องท่าย แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและแบบสอบถามความพึงพอใจ

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและวิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยการทดสอบค่า t

ผลการวิจัย

1.ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการวิชางานส่งกำลังรถยนต์ เรื่องการใช้เครื่องมือฝึกประเภทในการถอดประกอบฟ็องท่าย มีประสิทธิภาพอยู่ที่สูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้ 80/80

2.การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบก่อนเรียนกับคะแนนทดสอบหลังเรียนวิชางานส่งกำลังรถยนต์ เรื่องการใช้เครื่องมือฝึกประเภทในการถอดประกอบฟ็องท่าย พบว่าผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบหลังเรียนสูงกว่าคะแนนทดสอบก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียน วิชางานส่งกำลังรถยนต์ เรื่องการใช้เครื่องมือฝึกประเภทในการถอดประกอบฟ็องท่าย อยู่ในระดับมาก

บทคัดย่อ

ชื่อเรื่อง : รายงานการวิจัยและการใช้สื่อในชั้นเรียน
เรื่องชาติทักษะการใช้เครื่องมืออุปกรณ์ในการถอดประกอบเครื่องยนต์เล็ก

ชื่อผู้วิจัย : นายโกมล แก้วบาง

ปี พ.ศ. : 2563

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อหาประสิทธิภาพของผู้เรียน วิชางานเครื่องยนต์เล็ก เรื่อง เรื่องชาติทักษะการใช้เครื่องมืออุปกรณ์ในการถอดประกอบเครื่องยนต์เล็ก ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ มาตรฐานที่กำหนดไว้ 80 /80 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบก่อนเรียนกับคะแนน ทดสอบหลังเรียนวิชางานเครื่องยนต์ เรื่องการใช้เครื่องมืออุปกรณ์ผิดประเภท 3) เพื่อศึกษาความพึง พอใจของนักศึกษาที่มีต่อกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในงานวิจัยได้แก่นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 แผนกวิชาช่างยนต์ วิทยาลัยเทคนิคพิมาย จำนวน 52 คน ที่ได้จากการสุ่มแบบเจาะจง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ สื่อการสอน วิชางานเครื่องยนต์เล็ก เรื่องชาติทักษะการใช้ เครื่องมืออุปกรณ์ในการถอดประกอบเครื่องยนต์เล็ก แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและ แบบสอบถามความพึงพอใจ

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและวิเคราะห์ เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยการทดสอบค่า t

ผลการวิจัย

1.ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชางานเครื่องยนต์เล็ก เรื่องชาติทักษะการใช้เครื่องมืออุปกรณ์ในการ ถอดประกอบเครื่องยนต์เล็ก มีประสิทธิภาพอยู่ที่สูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้ 80/80

2.การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบก่อนเรียนกับคะแนนทดสอบหลังเรียนวิชางาน เครื่องยนต์เล็ก เรื่องชาติทักษะการใช้เครื่องมืออุปกรณ์ในการถอดประกอบเครื่องยนต์เล็กพบว่าผลสัมฤทธิ์ ของคะแนนทดสอบหลังเรียนสูงกว่าคะแนนทดสอบก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียน วิชางานเครื่องยนต์เล็ก เรื่องชาติทักษะการใช้เครื่องมือ อุปกรณ์ในการถอดประกอบเครื่องยนต์เล็ก ประเภท อยู่ในระดับมาก

ชื่องานวิจัยเรื่อง การเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชา การบัญชีสินค้าและระบบใบสำคัญ
ของนักเรียน นักศึกษา ระดับชั้นปวช.๒/๑ แผนกวิชาการบัญชี
วิทยาลัยเทคนิคพิมาย
ชื่อผู้วิจัย นายพีรพงษ์ ตั้งก้องเกียรติ
ปีการศึกษา ๒๕๖๓

บทคัดย่อ

งานวิจัยในชั้นเรียนฉบับนี้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชา การบัญชีสินค้าและระบบใบสำคัญ ของนักเรียน นักศึกษา ระดับชั้นปวช.๒/๑ แผนกวิชาการบัญชี วิทยาลัยเทคนิคพิมาย โดยมีการเก็บรวบรวมข้อมูลจากการสังเกต การสัมภาษณ์ ข้อมูลด้านการเรียนของแต่ละวิชา และการตอบแบบสอบถามจากนักเรียน การใช้แรงจูงใจเสริมแรงโดยให้คำชมเชยแก่นักเรียน รวมทั้งดูแลด้านการเรียนให้มีความรับผิดชอบ สนใจเรียน และติดตามจากผู้ปกครอง คุณครูที่เข้าสอนแต่ละวิชา ทำให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นต่อการมาเรียนและการเรียนมากขึ้น มีความเอาใจใส่ต่อการเรียน รับผิดชอบและสนใจเรียนมากขึ้น ทำให้บรรยากาศการเรียนภายในห้องเรียนที่เอื้อต่อการเรียนรู้ มีความตั้งใจเรียนมากขึ้น มีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ ไม่ขาดเรียนหรือมาสาย ทำงานที่ได้รับมอบหมายและส่งงานตรงกำหนดเวลา รู้จักช่วยเหลือซึ่งกันและกันด้วยความเต็มใจ

วิจัยในชั้นเรียน

วิจัยเรื่อง การเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชา การบัญชีภาษีอากร รหัสวิชา 3201-2007 ของนักเรียนระดับชั้น ปวส. 2 แผนกวิชาการบัญชี

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัญหาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาต่ำเกิดขึ้นตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน ปัญหานี้ต้องหาวิธีการแก้ไขให้ถูกต้อง และนำมาปรับปรุงพฤติกรรมอันพึงประสงค์ของนักเรียนในชั่วโมง จึงเป็นหน้าที่ความรับผิดชอบของครูผู้สอนทุกคนที่จะแก้ไขปัญหานี้ เพราะเป็นปัญหาที่ทำให้เกิดปัญหาต่าง ๆ ในชั้นเรียน เช่น นักศึกษากลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ต่ำเนื่องจากไม่สนใจในการเรียน ไม่หัดทำแบบฝึกหัดท้ายหน่วยการเรียน จึงทำให้ไม่มีความรู้ ความเข้าใจ และไม่มีทักษะในการทำแบบทดสอบหลังเรียนประจำหน่วย ครูผู้สอนจึงต้องมีวิธีการสอนที่หลากหลาย เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความอยากรู้อยากเรียน บางครั้งครูผู้สอนต้องเริ่มอธิบายเนื้อหาการสอนใหม่ ทำให้นักเรียนที่ตั้งใจเรียนอยู่ก่อนเกิดความเบื่อหน่าย

ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563 ผู้วิจัยได้ทำการสอนในรายวิชา การบัญชีภาษีอากร รหัสวิชา 3201-2007 ของนักเรียน ระดับชั้น ปวส. 2 แผนกวิชาการบัญชี ในชั้นเรียนนี้มีนักเรียนกลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ต่ำ จำนวน 8 คน เป็นประจำผู้วิจัยซึ่งเป็นครูผู้สอน จึงเป็นปัญหาที่มาศึกษาหาแนวทางในการแก้ไขปัญหา ปรับปรุงเพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนกลุ่มเป้าหมายต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์และเป้าหมายการวิจัย

เพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนระดับชั้น ปวส. 2 แผนกวิชาการบัญชี ที่เรียนวิชาการบัญชีภาษีอากร รหัสวิชา 3201-2007 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563

1.3 สมมติฐาน

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับชั้น ปวส. 2 แผนกวิชาการบัญชี เพิ่มขึ้น โดยใช้แบบสอบถาม แบบสัมภาษณ์ และแบบทดสอบหลังเรียนประจำหน่วยการเรียนรู้

1.4 ขอบเขตการวิจัย

1. ประชากร ได้แก่ นักเรียนระดับชั้น ปวส. 2 แผนกวิชาการบัญชี ที่กำลังศึกษาในวิทยาลัยเทคนิคพิมาย ปีการศึกษา 1/2563 จำนวน 14 คน
2. กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนระดับชั้น ปวส. 2 แผนกวิชาการบัญชี ที่กำลังศึกษาในวิทยาลัยเทคนิคพิมาย ปีการศึกษา 1/253 จำนวน 8 คน
3. เน้นการใช้แบบสอบถาม แบบสัมภาษณ์ และแบบทดสอบหลังเรียนประจำหน่วยการเรียนรู้
4. ขอบเขตด้านนวัตกรรม

1. แผนการสอน
2. แบบสอบถามปัญหาในชั้นเรียน
3. แบบสัมภาษณ์นักเรียนส่วนตัว
4. แบบทดสอบหลังเรียนประจำหน่วยการเรียนรู้
5. ตัวแปร ได้แก่

1. ตัวแปรต้น ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ที่สอดแทรกการใช้แบบสอบถามปัญหาในชั้นเรียน, แบบสัมภาษณ์นักเรียนส่วนตัว และแบบทดสอบหลังเรียนประจำหน่วยการเรียนรู้

2. ตัวแปรตาม ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ชั้น ปวส. 2 แผนกวิชาการบัญชี ที่ใช้การเรียนแบบกระบวนการกลุ่มควบคู่กับการประเมินพฤติกรรมรายบุคคล สูงขึ้น

1.5 ประโยชน์ของการวิจัย

1. นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาการบัญชีภาคีการเพิ่มมากขึ้น
2. นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาอื่น ๆ เพิ่มมากขึ้น

บทคัดย่อ

งานวิจัยเรื่องการพัฒนาทักษะและความปลอดภัยในการใช้เครื่องมือในงานจักรยานยนต์
ของนักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) แผนกวิชาช่างยนต์

วัตถุประสงค์

๑. เพื่อศึกษาถึงการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการพัฒนาทักษะการใช้เครื่องมือถอด ประกอบและเครื่องมือพิเศษในรายวิชางานจักรยานยนต์ ชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) แผนกวิชาช่างยนต์วิทยาลัยเทคนิคพิมาย ที่มีผลต่อการเรียนของผู้เรียน

๒. เพื่อเป็นแนวทางในการนำไปพัฒนาการเรียนการสอนให้ดีขึ้น

๓. เพื่อศึกษาถึงปัญหาและแนวทางแก้ไขเกี่ยวกับการใช้เครื่องมือช่างผิดประเภทและการปฏิบัติงานที่ปลอดภัยขั้นเรียนทฤษฎี ที่ส่งผลกระทบต่อผลการเรียนของผู้เรียน

ขอบเขตการวิจัย

ในการทำงานวิจัยนี้เป็นงานวิจัยขั้นเรียนความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับความปลอดภัยในการปฏิบัติงานของวิชางานเครื่องยนต์ดีเซลของนักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) แผนกวิชาช่างยนต์วิทยาลัยเทคนิคพิมาย โดยใช้กิจกรรมการแข่งขันระหว่างกลุ่ม จะทำการเก็บรวบรวมข้อมูลเฉพาะกลุ่มนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคพิมาย ที่เรียนในรายวิชาพลังงานทดแทนปีการศึกษา ๑/๒๕๖๓

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามโดยก่อนดำเนินงานจริงได้มีการทดลองแบบสอบถามจำนวน ๕๒ คน เพื่อพิจารณาปัญหาที่อาจเกิดขึ้นในแบบสอบถามและเพื่อศึกษาความเป็นไปได้ของแบบสอบถาม

ระเบียบและวิธีวิจัย

๑. ประเภทของงานวิจัย เป็นงานวิจัยเพื่อศึกษาปัจจัยของสภาพแวดล้อมที่มีผลต่อการเรียนของผู้เรียน
๒. รูปแบบของการวิจัย เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ
๓. กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย คือ นักเรียนวิทยาลัยเทคนิคพิมาย ที่เรียนในรายวิชาของสาขาช่างยนต์ ปีการศึกษา ๑/๒๕๖๓ จำนวน ๕๒ คน
๔. เครื่องมือในการวิจัย ใช้แบบสอบถาม โดยแบ่งเป็น ๓ ส่วนคือ ส่วนแรก จะเป็นข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนที่สอง คือ ปัจจัยสภาพแวดล้อมที่ส่งผลต่อการเรียน ส่วนที่สาม คือ วิธีการแก้ไขปัญหาและการแสดงความคิดเห็น
๕. วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติค่าร้อยละ

ผลการวิจัย

๑. ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนมากเป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ ๑๐๐ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนมากศึกษาอยู่ในระดับชั้น ปวช. คิดเป็นร้อยละ ๑๐๐ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนมากศึกษาอยู่ในสาขาวิชาช่างยนต์

๒. ข้อมูลที่ผู้ตอบแบบสอบถามประเมินแสดงถึงปัจจัยด้านสภาพห้องเรียน

ในเรื่องห้องเรียนมีอากาศถ่ายเทได้ดี ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนมากมีระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับดี คิดเป็นร้อยละ ๗๐ และผู้ตอบแบบสอบถามส่วนน้อยมีระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับดีมาก คิดเป็นร้อยละ ๓๐

ในเรื่องห้องเรียนมีแสงสว่างพอเหมาะ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนมากมีระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับดี คิดเป็นร้อยละ ๖๗ รองลงมาความพึงพอใจอยู่ในระดับพอใช้ คิดเป็นร้อยละ ๒๓ และผู้ตอบแบบสอบถามส่วนน้อยมีระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับดีมาก คิดเป็นร้อยละ ๑๐

ในเรื่องห้องเรียนปราศจากสิ่งรบกวน ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนมากมีระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับดี คิดเป็นร้อยละ ๗๖ รองลงมาความพึงพอใจอยู่ในระดับพอใช้ คิดเป็นร้อยละ ๑๙ และผู้ตอบแบบสอบถามส่วนน้อยมีระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับดีมาก คิดเป็นร้อยละ ๕

ในเรื่องห้องเรียนมีความสะอาด ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนมากมีระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับดีมาก คิดเป็นร้อยละ ๘๑ และผู้ตอบแบบสอบถามส่วนน้อยมีระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับดี คิดเป็นร้อยละ ๑๙

๓. ข้อมูลที่ผู้ตอบแบบสอบถามประเมินแสดงถึงปัจจัยด้านผู้สอน

- บุคลิกของผู้สอน ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนมากมีระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับดี คิดเป็นร้อยละ ๕๔ รองลงมาความพึงพอใจอยู่ในระดับพอใช้ คิดเป็นร้อยละ ๓๔ และผู้ตอบแบบสอบถามส่วนน้อยมีระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับดีมาก คิดเป็นร้อยละ ๑๒

- พฤติกรรมการสอนผู้ตอบแบบสอบถามส่วนมากมีระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับดี คิดเป็นร้อยละ ๔๘ ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับพอใช้ คิดเป็นร้อยละ ๒๕ ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับดีมาก คิดเป็นร้อยละ ๑๖ และผู้ตอบแบบสอบถามส่วนน้อยมีระดับความพึงพอใจเห็นควรปรับปรุง คิดเป็นร้อยละ ๑๑

- เทคนิคการปกครองในชั้นเรียนผู้ตอบแบบสอบถามส่วนมากมีระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับดีมาก คิดเป็นร้อยละ ๔๕ รองลงมาความพึงพอใจอยู่ในระดับดี คิดเป็นร้อยละ ๔๑ และผู้ตอบแบบสอบถามส่วนน้อยมีระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับพอใช้ คิดเป็นร้อยละ ๑๔

- ปฏิสัมพันธ์ในห้องเรียนผู้ตอบแบบสอบถามส่วนมากมีระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับดีมาก คิดเป็นร้อยละ ๖๓ และผู้ตอบแบบสอบถามส่วนน้อยมีระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับดี คิดเป็นร้อยละ

เรื่อง : การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ภาพฉาย เมื่อใช้สื่อการเรียนการสอนในการจัดการเรียนการสอน

ผู้จัดทำ : นางสาวสุวรรณา แสงไตรลักษณ์

ตำแหน่ง : ครูจ้างสอน

แผนกวิชา : เทคนิคพื้นฐาน

ประเภทวิชา : ช่างอุตสาหกรรม

ภาคเรียนที่ : 1/2563

บทคัดย่อ

วิจัยในชั้นเรียนเรื่อง การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ภาพฉาย เมื่อใช้สื่อการเรียนการสอนในการจัดการเรียนการสอน มีวัตถุประสงค์ของการวิจัย เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง ภาพฉาย เมื่อใช้สื่อการเรียนการสอนในการจัดการเรียนการสอน และเพื่อประเมินผลการใช้สื่อการเรียนการสอนในการจัดการเรียนการสอน

ผลการวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง เรื่อง ภาพฉาย เมื่อใช้สื่อการเรียนการสอนในการจัดการเรียนการสอน มีผลดังนี้ ผลการวิเคราะห์โดยแบบทดสอบก่อนเรียน เรื่อง ภาพฉาย กลุ่มตัวอย่างที่เลือกจากการสุ่มแบบเจาะจง จำนวน 30 คน มีนักเรียนทำคะแนนได้อยู่ในเกณฑ์ผ่าน 5 คะแนน จำนวน 18 คน คิดเป็นค่าเฉลี่ย 0.6 และนักเรียนที่ทำคะแนนต่ำกว่าเกณฑ์ผ่าน จำนวน 12 คน คิดเป็นค่าเฉลี่ย 0.4 และเมื่อใช้สื่อการเรียนการสอนในการจัดการเรียนการสอน นักเรียนสามารถทำคะแนนแบบทดสอบหลังเรียนได้มากกว่าแบบทดสอบก่อนเรียน จำนวน 26 คน คิดเป็นค่าเฉลี่ย 0.86 ได้คะแนนเท่าเดิม 3 คน คิดเป็นค่าเฉลี่ย 0.1 และต่ำกว่าเกณฑ์ผ่าน 1 คน คิดเป็นค่าเฉลี่ย 0.03

สรุปผลได้ว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ภาพฉาย เมื่อใช้สื่อการเรียนการสอนในการจัดการเรียนการสอน รายวิชาเขียนแบบเทคนิคเบื้องต้น ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พบว่านักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น เมื่อเรียนด้วยสื่อการเรียนการสอน

บทคัดย่อ

ชื่อเรื่อง : การปรับปรุงพฤติกรรมการเรียนในชั้นเรียนและการส่งงาน
ในวิชาเพศวิถีศึกษาระดับ ปวช.1
การบัญชี วิทยาลัยเทคนิคพิมาย

ชื่อผู้วิจัย : นายมารุตพงศ์ พลระวัง

ปี พ.ศ. : 2563

งานวิจัยในชั้นเรียนฉบับนี้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อเป็นการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนและการส่งงานต่อหน้าทีและการเรียนดีขึ้นของนักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในรายวิชาเพศวิถีศึกษาระดับ ปวช.1 การบัญชี ปีการศึกษา 1/2563 โดยมีการเก็บรวบรวมข้อมูลจากการสังเกต การสัมภาษณ์ ข้อมูลด้านการเรียนของแต่ละวิชา และการตอบแบบสอบถามจากนักเรียน การใช้แรงจูงใจเสริมแรงโดยให้คำชมเชยแก่นักเรียน รวมทั้งดูแลด้านการเรียนให้มีความรับผิดชอบ สนใจเรียน และติดตามจากผู้ปกครอง คุณครูที่เข้าสอนแต่ละวิชา ทำให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นต่อการมาเรียนและการเรียนมากขึ้น มีความเอาใจใส่ต่อการเรียน รับผิดชอบและสนใจเรียนมากขึ้น ทำให้บรรยากาศการเรียนภายในห้องเรียนที่เอื้อต่อการเรียนรู้ มีความตั้งใจเรียนมากขึ้น มีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ ไม่ขาดเรียนหรือมาสาย ทำงานที่ได้รับมอบหมายและส่งงานตรงกำหนดเวลา รู้จักช่วยเหลือซึ่งกันและกันด้วยความเต็มใจ

ชื่อเรื่อง การเปลี่ยนพฤติกรรมไม่ตั้งใจเรียนของนักเรียน แผนกช่างกลโรงงาน ชั้น ปวช.2/1
ผู้ศึกษาค้นคว้า นายภูมินันท์ ขอนั่นกลาง
อาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์อภิชาติ อินทร์คำน้อย
วิทยาลัย เทคนิคพิมาย

บทคัดย่อ

การเปลี่ยนพฤติกรรมไม่ตั้งใจในการเรียนของนักเรียนในรายวิชาอบชุป โลหะของนักศึกษาแผนกวิชาช่างกลโรงงาน ระดับชั้น ปวช. 2/1 โดยวิธีการตอบคำถามเพื่อตรวจสอบความเข้าใจในท้ายบทเรียน ของนักศึกษาแผนกช่างกลโรงงานมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการเปลี่ยนพฤติกรรมไม่ตั้งใจในการเรียนของนักเรียนในรายวิชาอบชุป โลหะของนักศึกษาแผนกวิชาช่างกลโรงงาน ระดับชั้น ปวช. 2/1 โดยวิธีการตอบคำถามเพื่อตรวจสอบความเข้าใจในท้ายบทเรียน แผนกช่างกลโรงงานกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา คือ นักเรียนระดับชั้น ปวช. 2/1 แผนกช่างกลโรงงานวิทยาลัยเทคนิคพิมาย ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 10 คน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ร้อยละ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการศึกษามีดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไปของผู้สอบถาม

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 10 คน

2. ข้อมูลการตอบคำถามท้ายบทในแต่ละหน่วย

วิธีการตอบคำถามเพื่อตรวจสอบความเข้าใจในท้ายบทเรียน

3. พฤติกรรมไม่ตั้งใจในการเรียนของนักเรียน

โดยมากแล้วกลุ่มตัวอย่างมักชอบเล่น โทรศัพท์และคุยกันระหว่างที่ครูทำการสอนทำให้ไม่สามารถตอบคำถามในท้ายบทแต่ละหน่วยเรียนได้

ชื่อเรื่อง การเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้เทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อน แผนกวิชาช่างซ่อมบำรุงเครื่องจักรกล
ปวช.ปีที่ 2 ในรายวิชางานปรับแต่งชิ้นส่วนเครื่องจักรกล

ผู้วิจัย นายณัฐวัฒน์ กรงทอง ตำแหน่ง ครูจ้างสอน

แผนกวิชาช่างซ่อมบำรุง วิทยาลัยเทคนิคพิมาย

ลักษณะประชากรที่ศึกษา นักศึกษาระดับ ปวช.2 แผนกวิชาช่างซ่อมบำรุงเครื่องจักรกล วิทยาลัยเทคนิคพิมาย
ระยะเวลา เดือน กรกฎาคม พ.ศ. 2563 ถึง เดือน ตุลาคม พ.ศ. 2563

ภาคการศึกษา 1 ปีการศึกษา 2563

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ ดังนี้ เพื่อต้องการเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ระดับ ปวช.1
แผนกวิชาช่างซ่อมบำรุงเครื่องจักรกล โดยประชากร คือนักเรียน ระดับ ปวช.2 แผนกวิชาช่างซ่อมบำรุง
เครื่องจักรกล จำนวน 49 คน และกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาระดับ ปวช.2 แผนกวิชาช่างซ่อมบำรุง จำนวน 5 คน
เครื่องมือที่ใช้แบบทดสอบการใช้เครื่องมือวัดก่อนการใช้เทคนิคเพื่อช่วยเพื่อน หลังการใช้เทคนิคเพื่อช่วยเพื่อน
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ผลการวิจัยมีดังนี้

ผู้วิจัยได้สังเกตพฤติกรรมของผู้เรียนในช่วงสัปดาห์ที่ 1-2 พบว่าในระหว่างเรียนนักเรียนแต่ละคนมี
การเรียนรู้ที่แตกต่างกัน นักเรียนบางคนสามารถอ่านเครื่องมือวัดได้อย่างรวดเร็ว นักเรียนบางคนยังไม่สามารถ
อ่านเครื่องมือวัด จากการทดสอบก่อนการเรียน (pre-test) พบว่า คะแนนทดสอบก่อนการเรียนส่วนใหญ่อยู่ใน
ในระดับพอใช้ (3-4 คะแนน) ร้อยละ 28.6 และ 25.7 ตามลำดับ แสดงให้เห็นถึงผลสัมฤทธิ์ของการเรียนรู้ของ
นักเรียน อยู่ในระดับพอใช้และระดับปานกลาง ภายหลังจากการนำเทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อนมาใช้แล้ว ได้ทำการ
ทดสอบจะเห็นได้ว่าคะแนนทดสอบหลังการเรียนส่วนใหญ่อยู่ในระดับดี (7-8 คะแนน) ร้อยละ 22.9 และ 25.7
ตามลำดับ ตามลำดับ เมื่อเปรียบเทียบผลคะแนนทดสอบก่อนการเรียน (Pre-test) และคะแนนทดสอบหลัง
การเรียน (post-test) แสดงให้เห็นว่าหลังจากนำเทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อนมาใช้ จะส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการ
เรียนของนักศึกษา ดีขึ้น

ชื่อผู้วิจัย : นายอรรณพ นามมะเริง

ชื่อเรื่อง : การแก้ปัญหาการขาดทักษะในการลับมีดกลึงปาดหน้าโดยใช้ชุดสอนซ่อมเสริม
สำหรับนักศึกษา ท.ผ.1 ม.6 ในรายวิชาเทคนิคผลิตชิ้นส่วนเครื่องมือกล 1
เรื่องการลับมีดกลึงปาดหน้า

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่อง การแก้ปัญหาการขาดทักษะในการลับมีดกลึงปาดหน้าโดยใช้ชุดสอนซ่อมเสริม สำหรับนักศึกษา ท.ผ.1 ม.6 ในรายวิชาเทคนิคผลิตชิ้นส่วนเครื่องมือกล 1ลับคมเครื่องมือตัด เรื่องการลับมีดกลึงปาดหน้า มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อพัฒนาทักษะการใช้งานใบวัดมุมกับการลับมีดกลึงปาดหน้า สำหรับนักศึกษาสาขา ท.ผ.1 ม.6 2) เพื่อศึกษาวิธีการพัฒนาการใช้งานใบวัดมุมกับการลับมีดกลึงปาดหน้าได้ถูกต้องตามแบบงานและ 3) เพื่อศึกษาผลการพัฒนาการเรียนการสอนด้วยวิธีชุดซ่อมเสริม กลุ่มประชากรในการวิจัยในครั้งนี้ คือ นักศึกษาสาขาท.ผ.1 ม.6 วิทยาลัยเทคนิคพิมาย จำนวน 22 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ ชุดการสอนซ่อมเสริม ประกอบไปด้วย 1) ใบความรู้เรื่องการลับมีดกลึงปาดหน้า 2) แผนการสอนวิชาเครื่องเจียระไน และ 3) แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์เรื่องการลับมีดกลึงปาดหน้าจำนวน 1 แบบงาน พบว่า ชุดการสอนซ่อมเสริมเรื่องการลับมีดกลึงปาดหน้าสามารถพัฒนาทักษะการใช้ใบวัดมุมในการลับมีดกลึงปาดหน้าและการลับมีดกลึงปาดหน้าของนักศึกษาได้ จากผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยแบบทดสอบก่อนเรียนต่ำกว่าการทำแบบเฉลยแบบทดสอบหลังเรียน ซึ่งหมายความว่าเครื่องมือให้ความรู้สามารถพัฒนาทักษะการใช้ใบวัดมุมในการลับมีดกลึงปาดหน้า และการลับมีดกลึงปาดหน้าของกลุ่มประชากรได้

วิจัย	การใช้สื่อการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการลับมีดกลึง รายวิชา ลับคมเครื่องมือตัด นักเรียนระดับชั้น ปวช. 1/3	
นักศึกษา	นายจิรายุ	ยิ่งแก้ว
อาจารย์ที่ปรึกษา	นายณัฏฐณะ	วัชรสุพร
	นายอภิชาติ	อินทร์คำน้อย
สาขาวิชา	ช่างกลโรงงาน	
ปีการศึกษา	2563	

บทคัดย่อ

จากการใช้สื่อการเรียนการสอนเข้ามาช่วยในการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาทักษะในการลับมีดกลึง รายวิชา ลับคมเครื่องมือตัด นักเรียนระดับชั้น ปวช. 1/3 นักเรียนกลุ่มตัวอย่างรู้และเข้าใจหลักการการทำงานของเครื่องเจียรระไนลับคมตัด โดยผู้วิจัยได้นำสื่อการเรียนการสอนเข้ามาช่วยในการจัดการเรียนการสอนให้แก่ นักเรียนระดับชั้น ปวช. 1/3 เพื่อให้เด็กนักเรียนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักการทํางาน ขั้นตอนในการปฏิบัติงาน สามารถปฏิบัติงานลับคมเครื่องมือตัดได้ รวมไปถึงการบำรุงรักษาเครื่องเจียรระไนลับคมตัด โดยชุดสื่อการเรียนการสอนได้ผ่านการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญอยู่ในเกณฑ์ระดับที่ดีมาก มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.5 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.46

การปฏิบัติงานลับคมตัดด้วยเครื่องเจียรระไนลับคมตัด หลังจากทีนักเรียนกลุ่มตัวอย่างได้เรียนรู้โดยใช้สื่อการเรียนการสอน ทำให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างมีความรู้ความเข้าใจในการปฏิบัติงานมากยิ่งขึ้น สามารถนำความรู้ที่ได้มาปฏิบัติงานลับคมเครื่องมือตัดตามแบบที่กำหนดไว้ และสามารถทำแบบทดสอบทักษะในการปฏิบัติงานลับมีดกลึงได้ โดยมีค่าเฉลี่ยรวมทั้งหมดเท่ากับ 30.7 คะแนน และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.79 จากเดิมทีมีผลผลคะแนนทักษะการลับมีดกลึงที่ต่ำกว่าครึ่งของเกณฑ์ที่กำหนดไว้อยู่ที่ 20 คะแนน โดยมีผลคะแนนเฉลี่ยรวมเท่ากับ 13 คะแนน และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 3.16

คำสำคัญ : สื่อการเรียนการสอน ลับคมเครื่องมือตัด

บทคัดย่อ

ชื่อเรื่อง : การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาเครื่องทำความเย็น เรื่อง ใช้เอกสารประกอบการสอนงานมอเตอร์คอมเพรสเซอร์

ชื่อผู้วิจัย : นายกิตติสิทธิ์ พูนโตนด

ปี พ.ศ. : 2563

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาเครื่องทำความเย็น เรื่อง ใช้เอกสารประกอบการสอนงานมอเตอร์คอมเพรสเซอร์ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ช่างไฟฟ้ากำลัง ที่สอนโดยใช้เอกสารประกอบการสอน 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบก่อนเรียน กับหลังเรียน วิชาเครื่องทำความเย็น เรื่อง เครื่องทำความเย็น ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ช่างไฟฟ้ากำลัง ที่สอนโดยใช้เอกสารประกอบการสอน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในงานวิจัยได้แก่นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 แผนกวิชาช่างไฟฟ้ากำลัง วิทยาลัยเทคนิคพิมาย จำนวน 34 คน ที่ได้จากการสุ่มแบบง่าย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ เอกสารประกอบการสอน วิชาเครื่องทำความเย็น เรื่องเครื่องทำความเย็น และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและวิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยการทดสอบค่า t

ผลการวิจัย

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาเครื่องทำความเย็น ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ช่างไฟฟ้ากำลังโดยใช้เอกสารประกอบการสอนงานมอเตอร์คอมเพรสเซอร์ พบว่าผลสัมฤทธิ์ ของคะแนนทดสอบก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ย 6.513 (S.D. = 1.254) และผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบหลังเรียนมีค่าเฉลี่ย 15.385 (S.D. = 1.955)

2. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบก่อนเรียนกับหลังเรียนวิชาเครื่องทำความเย็น เรื่อง เครื่องทำความเย็น โดยใช้เอกสารประกอบการสอน งานมอเตอร์คอมเพรสเซอร์ พบว่าผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบหลังเรียนสูงกว่าคะแนนทดสอบก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ชื่องานวิจัย

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่น
ของชั้น ปวส. ๑ ทวิ
รายวิชาวงจรพัลส์และดิจิทัลเทคนิค แผนกวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์

ชื่อผู้วิจัย

นายยศพล เชื้อสาวะถี

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นของนักศึกษา แผนกวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ ชั้น ปวส. ๑ ทวิ โดยใช้การเรียนแบบร่วมมือ ในรายวิชาวงจรพัลส์และดิจิทัลเทคนิค ระหว่างเรียนผู้วิจัยให้นักศึกษาทำแบบทดสอบก่อนและหลังเรียน ประเมินการปฏิบัติการทดลองและการนำเสนอผลงานหน้าชั้นเรียน ทำแบบทดสอบย่อยในแต่ละหัวข้อ สัมภาษณ์อย่างไม่เป็นทางการ นักศึกษาประเมินตนเองและเพื่อนในการทำงานเป็นกลุ่ม และทำสังคัมติเกี่ยวกับการทำงานกลุ่มก่อนและหลังการเรียนแบบร่วมมือ ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาที่มีคะแนนหลังเรียนผ่านเกณฑ์ร้อยละ ๕๐ มีจำนวนเพิ่มขึ้นจาก ๘ คนเป็น ๒๐ คน แตกต่างจากคะแนนก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑ นักเรียนมีทักษะปฏิบัติการ ทักษะการนำเสนอผลงานหน้าชั้นเรียน และมีคะแนนทดสอบท้ายคาบเรียนที่เพิ่มมากขึ้นอย่างต่อเนื่อง นักศึกษาส่วนใหญ่พอใจกับการสอนรูปแบบนี้ มีการช่วยเหลือกลุ่ม ความรับผิดชอบ การแสดงความคิดเห็น การรับฟังความคิดเห็น หลังการเรียนแบบร่วมมือโดยเฉลี่ยสูงขึ้นและนักศึกษามีความสัมพันธ์ภายในห้องเรียนเพิ่มขึ้น

ชื่องานวิจัย

ปัจจัยในการขาดส่งงานของนักศึกษา ชั้น ปวส. 1 ต่างสาขา
รายวิชาวงจรพัลส์และดิจิทัลเทคนิค แผนกวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์

ชื่อผู้วิจัย

ว่าที่ร้อยตรีเทอดอนันต์ จันทร์ทอง

บทคัดย่อ

งานวิจัยชิ้นนี้เกี่ยวกับการพัฒนาความรับผิดชอบของนักศึกษาในการส่งงานในวิชาดิจิทัลเทคนิคซึ่ง
ข้าพเจ้าได้จัดทำแบบสอบถามถึงปัจจัยในการขาดส่งงานของนักศึกษา ชั้น ปวส. 1 ต่างสาขา รายวิชาวงจรพัลส์และ
ดิจิทัลเทคนิค นักศึกษา แผนกวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ เพื่อหาสาเหตุการขาด ส่งงานและวิธีการแก้ไขปัญหาเพิ่มคุณภาพ
ในการจัดการเรียนการสอน ส่งเสริมการส่งงานได้มากยิ่งขึ้น

จากการวิจัยพบว่าแบบสอบถามเพื่อศึกษาพฤติกรรมของนักศึกษาชั้นในเรื่องการไม่ส่งงานและการบ้าน
ได้ทำให้ทราบถึงสาเหตุที่สำคัญมากที่สุด จนถึงสาเหตุที่น้อยที่สุด ในการไม่ส่งงาน และ การบ้านคือ เวลานั้น
รองลงมาได้แก่ ทำกิจกรรมของวิทยาลัย, ช่วยเหลืองานผู้ปกครอง, เตรียมตัวสอบเก็บคะแนนวิชาอื่น, เพื่อนาย
ไม่ยอมทำ, ไม่เข้าใจคำสั่ง, การบ้านมากเกินไป, แบบฝึกหัดยากทำไม่ได้, ไม่มีคนคอยให้คำปรึกษา, ออกงานกับ
ผู้ปกครอง, ไม่น่าสนใจ, ลืมทำ, ครูอธิบายเร็ว, หนังสือหาย และไม่ได้นำสมุดมา ตามลำดับ

หัวข้อวิจัยในชั้นเรียน การแก้ปัญหาการขาดทักษะการลับคมตัดมีดกลึงให้มุมต่าง ๆ ถูกต้อง ของ
 นักศึกษาแผนกวิชาช่างกลโรงงาน ชั้น ปวช.1/3 กลุ่ม 2 วิชา ลับคม
 เครื่องมือตัด 20102-2105 โดยใช้วิธีการเพื่อนช่วยเพื่อน
 จัดทำโดย นवलศิริ อันทะเกตุ
 ปีที่วิจัยในชั้นเรียนสำเร็จ พ.ศ. 2563

บทคัดย่อ

วิจัยในชั้นเรียนนี้มีจุดประสงค์เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน
 ชั้น ปวช.1/3 กลุ่ม 1 แผนกวิชาช่างกลโรงงาน รายวิชาลับคมเครื่องมือตัด เรื่อง เครื่องงกลึงและการ
 ลับมีดกลึง และเพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้น ปวช.1/3 กลุ่ม 1 แผนกวิชาช่างกลโรงงาน
 หลังจัดการเรียนการสอนโดยใช้วิธีการเพื่อนช่วยเพื่อน

การดำเนินการวิจัย กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้น ปวช.1/3 กลุ่ม 1 แผนกวิชาช่างกล
 โรงงาน วิทยาลัยเทคนิคพิมาย จำนวน 25 คน เครื่องมือในการวิจัยคือเพื่อนช่วยเพื่อน ใบงาน
 ประกอบการเรียนการสอน แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และแบบสำรวจความความพึง
 พอใจของผู้เรียนต่อการจัดการเรียนรู้ เรื่องมีดกลึงตกร่อง โดยการให้กลุ่มตัวอย่างศึกษา จากนั้นทำ
 การทดสอบหลังการศึกษา แล้วทำการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยใช้สถิติในการหาค่าต่าง ๆ ได้แก่
 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าร้อยละ (Percentage) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากการใช้วิธีเพื่อนช่วยเพื่อน เรื่อง การลับมีด
 กลึงตกร่อง ก่อนใช้วิธีเพื่อนช่วยเพื่อน เรื่อง การลับมีดกลึงตกร่อง ไม่มีผู้เรียนสามารถทำคะแนนได้
 ผ่านเกณฑ์ ($\bar{X} = 10.96$, S.D.=1.10) และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังใช้วิธีเพื่อนช่วยเพื่อน ผู้เรียน
 สามารถทำคะแนนผ่านเกณฑ์ทุกคน ($\bar{X} = 18.01$, S.D.=1.66) ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้
 คือผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลังการใช้วิธีการสอนโดยใช้วิธีเพื่อนช่วยเพื่อน $\geq 80\%$ และความ
 พึงพอใจของผู้เรียนต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้ โดยภาพรวมของความพึงพอใจของผู้เรียนอยู่ในระดับ
 พึงพอใจมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยคะแนนเท่ากับ 4.93 คะแนน ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้ คือผู้เรียน
 มีความพึงพอใจกับการใช้วิธีเพื่อนช่วยเพื่อน เรื่อง การลับมีดกลึงตกร่อง วิชา ลับคมเครื่องมือตัด
 20102-2105อยู่ในระดับมาก

201